

Ramlah Bint Abi Sufyan

Abu Sufyan ibn Harb Må Allah vara nöjd med honom kunde inte komma på någon bland Quraish som skulle våga utmana hans auktoritet eller gå emot hans order. Han var trots allt, *Sayyed* eller ledaren för Mecka som dom skulle lyda och följa.

Hans dotter, Ramlah må Allah vara nöjd med henne , känd som Umm Habibah, emellertid vågade utmana hans auktoritet när hon förkastade gudomligheterna hos Quraish och deras avgudadyrkande sätt. Tillsammans med sin make, Ubaydullah ibn Jahsh, satte hon hennes tro till endast Allah och accepterade budskapet från Hans Profet, Muhammad ibn Abdullah ﷺ. Abu Sufyan må Allah vara nöjd med honom försökte med all sin makt och styrka som var till hans förfogande att få tillbaka sin dotter och hennes make till hans religion och religionen hos deras förfäder. Men han lyckades inte. Tron som innesluten i hjärtat hos Ramlah var så stark för att bli utrotad av Abu Sufyans stormande vrede.

Abu Sufyan må Allah vara nöjd med honom förblev djupt oroad och bekymrad över hans dotters accepterande av Islam. Han visste inte hur han skulle möta Quraish efter att hon hade gått emot hans vilja och han var tydligt maktlös med att förhindra henne från att följa Muhammad ﷺ. När Quraish insåg genom detta att Abu Sufyan själv var ursinnig med Ramlah och hennes make, blev dom uppmuntrade att behandla dem hårt. Dom släppte lös hela deras vrede av deras förföljelse mot dom till en sådan grad att livet i Mecka blev outhärdligt. På det femte året av hans uppdrag, Profeten ﷺ, gav tillåtelse till muslimerna att utvandra till Abessinien. Ramlah, hennes lilla dotter Habibah, och hennes make var bland dom som lämnade.

Abu Sufyan och Quraish ledare hade svårt att acceptera att en grupp muslimer hade kommit undan deras nät av förföljelse och njöt av friheten av att hålla deras tro och praktisera deras religion i landet av Negus. Dom sände därför sändebud till Negus för att söka deras utlämning.

Sändebuden försökte förgifta sinnena hos Negus mot muslimerna men efter att dom granskat den muslimska tron och lyssnat till när Koranen blev reciterad, drog Negus slutsatsen:

"Vad som har blivit uppenbart för er Profet Muhammad och vad Jesus, Marias son predikade kommer från samma källa."

Negus själv deklarerade hans tro på en sann Gud och hans accepterande av profetskapet från Muhammad ﷺ. Han förklarade även hans avsikt att skydda de muslimska **Muhajirin** [de

som utvandrade från Mecka].

Den långa resan på vägen kantad av strapatser och prövningar hade till slut lett till en oas av rofylldhet. Så kände Umm Habibah. Men hon visste inte att den nyfunna friheten och sinnet av fred senare skulle splittras. Hon skulle sättas på prov av det mest hårda och hemska slag.

Det är berättat att en natt, medan Umm Habibah sov hade hon en vision i vilken hon såg hennes make mitt i en bottenlös ocean täckt av våg efter våg av mörker. Han var i en mycket farofylld situation. Hon vaknade rädd, men hon ville inte tala om för hennes make eller någon annan om vad hon hade sett.

Dagen efter denna illavarslande natt var ännu inte över när Ubaydallah ibn Jahsh meddelade hans förkastelse av Islam och hans accepterande av kristendom. Vilket fruktansvärt slag! Ramlahs sinne av fred var krossat.

Hon väntade sig inte detta från hennes make som förkunnade henne att genast välja skilsmässa eller acceptera kristendomen. Umm Habibah hade tre val framför sig, hon kunde antingen stanna med hennes make och acceptera hans kall till att bli en kristen i vilket fall hon även skulle överlämnas som avfälling – Gud förbjuder – förtjäna vanära i denna värld och straffet i det Härefter.

Detta var någonting som hon bestämde sig för att hon aldrig kunde göra även om hon var utsatt för den mest hemska tortyren. Eller, hon kunde återvända till sin faders hem i Mecka – men hon visste att han fanns kvar i ett citadell av shirk [avgudadyrkan] och hon skulle bli tvingad att leva under honom, underkuvad och förtryckt i hennes tro.

Eller, hon kunde stanna ensam i landet av Negus som en förskjuten flykting – utan land, utan familj och utan en försörjare.

Hon gjorde valet som hon trodde var det mest tilltalande till Gud. Hon bestämde sig för att stanna i Abessinien tills den tid kom som Gud beviljade henne lättnad. Hon skilde sig från hennes make som endast levde en kort tid efter att ha blivit kristen.

Han hade gett sig själv till ofta förekommande vin marknader och konsumerade alkohol, "modern till det onda". Detta onekligen hjälpte till att förstöra honom. Umm Habibah stannade i Abessinien i omkring tio år.

Mot slutet av denna tid, kom lättnad och glädje. Det kom ifrån ett oväntat håll. En tidig och ljus morgon knackade det högt på hennes dörr. Det var Abrahah, den speciella tjänsteflickan

hos Negus. Abrahah lyste av glädje och hon hälsade på Umm Habibah och sade: "Negus sänder sina hälsningar och säger till dig att Muhammad ﷺ, Guds Budbärare, vill gifta sig med dig. Och att han har sänt ett brev i vilket han har utpekats honom till hans wali för att förbinda giftermål mellan dig och honom. Om du går med på det, måste du utnämna en wali som skall representera dig."

Umm Habibah var bland molnen av lycka. Hon ropade till sig själv: "Gud har gett dig glada nyheter, Gud har gett dig glada nyheter." Hon tog av sig hennes juveler – hennes halsband och armband – och gav dem till Abrahah. Hon tog även av sig hennes ringar och gav dem till henne.

Och om hon hade ägt alla skatter i världen, skulle hon ha gett dem till Abrahah i detta ögonblick av ren glädje. Till slut sade hon till Abrahah: "Jag utser Khalid ibn Said ibn al-Aas att agera som wali och representera mig för han är den närmsta personen till mig."

I Negus palats, mitt ibland vackra trädgårdar och lyxig vegetation och i en frikostigt dekorerad, luxuös möblerad och en klart lysande sal, samlades gruppen av muslimer som bodde i Abessinien. Det var Jafar ibn Abi Talib, Khalid ibn Said, Abdullah ibn Hudhafah as-Sahmi och andra. Dom hade samlats för att bevittna beslutet om giftermålskontrakt mellan Umm Habibah, dotter till Abu Sufyan, och Muhammad ﷺ, Guds budbärare. När giftermålet var avslutat, tilltalade Negus församlingen: "Jag ber till Gud, Den Helige, och jag deklarerar att det inte finns någon Gud förutom Allah och att Muhammad ﷺ är Hans Tjänare och Hans Budbärare och att Han gav de goda budskapen till Jesus, Marias frid vare över honom son."

"Guds Budbärare ﷺ, har bett mig att slutföra giftermålskontrakt mellan honom och Umm Habibah, dotter till Abu Sufyan. Jag gick med på vad han ﷺ hade önskat och i hans ställe ger jag henne en Mahr [Brudgåva] eller gåva på fyrahundra guld dinarer." Han gav beloppet till Khalid ibn Said som ställde sig upp och sade: "All ära är tillhörande Gud. Jag prisar honom och söker hans hjälp och förlåtelse och jag vänder mig till honom i ånger. Jag förklarar att Muhammad ﷺ är Hans tjänare och Hans Budbärare som Han har sänt med religionen av vägledning och sanning, så att den kommer att segra över alla andra slags religioner även om de otroende kommer att tycka illa om det. Jag har gått med på att göra vad Profeten ﷺ, har önskat och agerat som wali representerandes Umm Habibah, dotter till Abu Sufyan. Må Gud välsigna Hans Budbärare ﷺ och hans fru. Gratulationer till Umm Habibah med anledning av den godhet som Gud har bestämt för henne."

Khalid tog Mahr [Brudgåva] och lämnade den till Umm Habibah. Därpå reste sig Sahabas och förberedde sig för att gå men Negus sade till dem: "Sitt ner för det är praktiserat av

Profeten ﷺ att servera mat vid ett giftermål."

Det var allmän glädje på gårdsplanen hos Negus när gästerna satte sig ner igen för att äta och fira det glädjande tilldragelsen. Speciellt Umm Habibah som knappt kunde tro på hennes goda lycka och hon beskrev senare hur ivrig hon var att dela hennes lycka. Hon sade:

"När jag fick pengarna i mahr, jag skickade femtio mithqals av guld till Abrahah som hade kommit till mig med de goda nyheterna och jag sade till henne: 'Jag gav dig vad jag gjorde när du kom med de glada nyheterna därför att vid den tidpunkten hade jag inga pengar.'"

Strax därefter, kom Abrahah till mig och återlämnade guldets. Hon tillverkade även en ask som innehöll halsbandet som jag hade gett till henne. Hon returnerade det till mig och sade: *"Kungen har gett mig order om att inte ta emot någonting från dig och han kommenderade kvinnorna i hans hushåll att skänka till dig gåvor med parfym."*

Följande dag, kom hon med ambra, safron och aloe och sade: *"Jag vill be dig om en tjänst."* "Vad är det, frågade jag. "Jag har accepterat Islam." Sade hon, 'och följer nu religionen från Muhammad ﷺ. Framför till honom ﷺ min hälsning av fred och låt honom få veta att jag tror på Allah och Hans Profet ﷺ. Snälla glöm inte det.'

Hon hjälpte mig sedan att bli klar inför min resa till Profeten ﷺ. När jag mötte Profeten ﷺ, berättade jag allt för honom om de arrangemang som var gjorda för giftermålet och om mitt förhållande till Abrahah. Jag berättade för honom att hon hade blivit muslim och framförde till honom hennes hälsning om fred. Han ﷺ var fylld med glädje av nyheterna och sade:

'Wa alayha as-salam wa rahmatullah was barakatuhu och till henne vare fred och barmhärtighet och välsignelser från Gud.'
